



Rătușca cea urâtă

A fost odată ca niciodată un satuc, în care oamenii așteptau cu nerăbdare sosirea lebedelor, pentru că ele vesteau începutul primăverii. Când vremea se mai încălzea și cerul se colora într-un albastru limpede, primele lebede apăreau în zbor deasupra lacurilor, obosite după lunga lor călătorie din țările calde.

În anul acela, satul părea mai frumos ca de obicei, și pâraiele clipeau prin păduri cu ape limpezi și răcoroase. Singura care nu se bucura de ziua aceea frumoasă era o rață, care stătea pe ouă, bine ascunsă în frunzișul unei bălți.

Zilele treceau greu și erau plictisitoare, dar în lunga așteptare, mama rață își păstra răbdarea, gândindu-se că nu peste mult timp puii ei vor ieși din ouă.





În cele din urmă, sosi și ziua cea mare! Din ouă începură să iasă bobocei galbeni, măcănind de zor. Mama rață era cât se poate de bucuroasă și nu se mai sătura să-și privească puii, dar își dădu seama curând că unul dintre ouă, cel mai mare, rămăsese întreg. Îl privi cu băgare de seamă, îl ciocăni ușor cu ciocul, dar nu se auzi nimic dinăuntru. Răbdătoare, rața se așeză din nou în cuib, să clocească și ultimul ou. Trecură câteva ore bune până când ultima rățușcă se hotărî să iasă din găoacea ei.

Ei bine, nu era chiar o rățușcă, ci mai degrabă un bulgăre de puf gri, cu un cioc negru imens.

„Uite ce trebuia să mi se întâmple! E așa de urâtă că nu-ți vine să te uiți la ea!” își spuse mama rață în sinea ei. „Oricum, e tot puiul meu. Iar dacă e un pui de curcan voi afla când va trebui să intre în apă, căci toți curcanii urăsc apa!”

A doua zi, rața le vorbe puilor pe un ton hotărât:

– Toți în rând, și tu, micuțo, urmați-mă până la baltă!

Simțind chemarea apei, câțiva boboci o luară la fugă înainte, pentru a se scufunda, iar rățușca cea urâtă nu fu nici ea mai prejos. Odată ajunsă la baltă, se dovedi mai pricepută decât toți frații ei la înot și scufundări, ca și cum s-ar fi născut anume pentru asta.

Mama rață era foarte fericită. „Măcar va fi admirată pentru talentul ei, și apoi, sunt sigură că, atunci când va crește, va fi cea mai bună dintre toate. Nu contează că e așa de urâtă!” se gândi ea.

